

Sílvia Paneque: «La sentència ferma i la presó no ajuden a resoldre el problema català»

La candidata del PSC a Girona fa el salt de la política municipal al Parlament

Sílvia Paneque | Cristina Botey

Després d'uns resultats molt dolents el 2017, la regidora de l'Ajuntament de Girona Sílvia Paneque intenta ara recuperar la representació dels socialistes gironins al Parlament.

Ho fa en una campanya on planteja que cal acabar amb la política de blocs. Hi hem parlat.

- Sílvia Paneque, cap de llista per les comarques gironines del PSC després d'una llarga trajectòria a la política municipal, arriba el moment de fer el salt al Parlament. Ho veu com un camí natural? Ha estat difícil a nivell personal?

- És cert que jo sempre m'he dedicat i m'he volgut dedicar a la política municipal. He centrat la meva activitat a la ciutat de Girona, tot i que ara porto un parell d'anys a la Diputació de Girona amb un treball més de demarcació. Però en aquesta ocasió Miquel Iceta i Salvador Illa em van plantejar que era un moment molt important per a Catalunya. La meva trajectòria en el món municipal podia contribuir a aquest projecte d'àmbit nacional i em van demanar que em plantegés aquesta possibilitat. Vaig pensar que era un moment clau i que valia la pena contribuir-hi de la manera que pogués presentant-me a les eleccions al Parlament des de les comarques gironines.

- La dinàmica de blocs en la política catalana continua instal·lada. El seu és un dels pocs casos on hi ha hagut una col·laboració entre un partit del bloc constitucionalista i un partit independentista en un ajuntament com el de Girona. El pacte amb Junts es va acabar trencant, però alguna experiència en deu treure. Creu que aquesta col·laboració es podria reproduir en l'àmbit nacional?

- Nosaltres en aquesta campanya plantejarem que cal acabar amb la política de blocs i recuperar el que no s'hauria d'haver perdut, que és la unitat civil entre catalans i catalanes. Com ho plantejarem? Posant elements de consens sobre la taula i no elements de confrontació.

Això és el que va passar a Girona en un moment de cruïlla, quan Carles Puigdemont és elegit president de la Generalitat i s'obre tota una crisi a la ciutat a nivell polític. Vam entendre que havíem de contribuir a l'estabilitat com a força de govern. Havíem governat la ciutat molt anys. Vam intentar posar sobre la taula allò que ens podia generar consens per a la ciutat i aïllar allò que en sabíem perfectament que ens separava, que era el projecte nacional.

Jo hi confio molt en cercar aquests projectes comunitaris, a nivell polític i a nivell social. Jo sempre parlo de la Catalunya olímpica perquè em sembla el punt àlgid de projecte col·lectiu. Un objectiu possible i factible, de futur i de progrés. Treballar cadascú des de la seva posició col·laborant amb un projecte comú.

?" El nostre pacte preferent és amb els comuns. Voldríem replicar el govern progressista de Madrid a Catalunya i a partir d'aquí veure quins suports externs es poden tenir"

- En aquestes eleccions sembla ser que el PSC s'ha situat com el vot útil de tot aquell segment de la població que no estava d'acord amb el procés independentista, un paper que el desembre de 2017 va jugar Ciutadans. S'hi troba còmoda?

- Jo m'hi sento molt còmoda perquè va precisament en la línia d'intentar reunir recolzaments entre ciutadans i ciutadanes que volen acabar amb aquesta etapa de deu anys, que pensen que no ha anat bé, en termes econòmics i en termes de cohesió social. Volem començar una nova etapa de retrobament entre catalans i catalanes. És una posició de partit que comparteixo, absolutament necessària en aquests moments. Generar distensió i generar projectes que agrupin i que generin grans consensos.

Jo no acabo de compartir que al 2017 Ciutadans ho plantegés en aquests termes. Em va semblar que Ciutadans ho plantejava amb termes d'alimentar la separació de dos blocs. Nosaltres hem plantejat una campanya positiva de mirar al futur, de no fer cap mena de retret i coincideix amb allò que jo penso que ha de ser la política, almenys en aquests moments.

- De totes maneres sabem que hi ha un segment de la població important que va viure com una frustració el fracàs del 2017 i un segment molt important de la població directament hi estava en desacord. Quin és el camí per intentar aconseguir el retrobament que proposen? La mesa de diàleg, l'indult als presos?

- En quant als presos, és cert que la sentència ferma i la presó no ajuda a resoldre el problema català. És cert que el nostre sistema té mecanismes, alguns de reforma com és el cas del delictes de sedició. Per tant, una possible modificació del mecanisme dels indults podrien ser la sortida de la

situació que s'ha donat.

També crec que l'independentisme i els dirigents independentistes han de fer una certa autocrítica i un reconeixement que mai més podem trencar el marc legal del qual ens hem dotat. Jo entenc que pot haver-hi motius, que un pot pensar que el sistema actual no li agrada i el vol canviar i reformar. Però sempre dins del propi sistema. Ja hem vist que sortir d'aquest marc per la convivència no porta a bons camins.

Silvia Paneque, a la seu del PSC. Foto: Cristina Botey

- Per formar govern, totes les opcions són obertes?

- Jo crec que guanyarem aquestes eleccions i llavors amb la geometria que hi hagi s'haurà de treballar. Salvador Illa ha dit clarament que no farà com la candidata de Ciutadans i que vol anar a la investidura. Per tant, s'haurà de veure com es treballen aquests suports. El nostre pacte preferent és amb els comuns, ja ho hem dit. Voldríem replicar el govern progressista de Madrid a Catalunya i a partir d'aquí veure quins suports externs es poden tenir.

- L'extrema dreta ha sortit ràpidament a dir que votaran al candidat Illa si amb això impedeixen un Govern independentista. Acceptarien aquest suport? El rebutjarien?

- Jo crec que Salvador Illa ha estat molt clar i jo també vull ser-ne. Nosaltres amb l'extrema dreta mai res ni enlloc. Això ho tenim molt clar.

- L'exalcalde i exconseller socialista Quim Nadal va dir que no volia malparlar del candidat Illa però que li costava molt parlar-ne bé i que acabaria votant una opció catalanista, que no

seria ni Junts ni el PSC. La part catalanista del PSC ja no existeix?

- Les vaig escoltar, aquestes declaracions, i jo al Quim Nadal li tinc molt respecte pel que ha representat dins del socialisme gironí. La veritat és que no vaig compartir-les ni entendre-les. Ell deia que els hereus de Convergència són Junts i el PSC. Crec que en l'àmbit nacional sí que hi ha una diferència molt evident, que és que Junts es planteja un projecte de certa radicalització i fins i tot d'actuacions unilaterals, i el PSC justament planteja un posicionament molt més moderat en aquest sentit, molt més d'integració i en cap cas exclouent.

- El PSC és encara un partit catalanista, però?

- Absolutament! Som catalans i catalanes exercint un projecte polític que és el socialista i la nostra defensa de llengua, tradicions i de la nació catalana ha estat tots aquests anys al centre de les nostres polítiques. Sí que és veritat que l'utilització perversa del llenguatge assimila el fet de ser catalanista amb la defensa d'un projecte polític concret que és la independència, però defensar el catalanisme i Catalunya no passa només per la independència.

Un catalanista és aquell que estima i preserva la llengua i els costums de la seva nació, en aquest cas Catalunya. Entenc que el PSC d'aquests supòsits no se n'ha allunyat i continua essent un partit catalanista. De fet, jo de vegades penso que durant molts anys hem sigut pràcticament l'únic partit catalanista en tant que érem els únics que buscàvem la preservació de la unitat civil.

?"Defensar el catalanisme i Catalunya no passa només per la independència"

- Què proposa el PSC en aquestes eleccions per a les comarques gironines?

A les comarques gironines parlem igualment de la unitat civil. Anem a posar elements de consens territorials. El primer, el nou hospital Josep Trueta. Aquest ha de ser el mandat del Trueta sense cap mena de dubte. És un equipament absolutament necessari a nivell de salut, que s'integri dins la xarxa d'hospitals catalans. Aquí a vegades crec que s'ha parlat de cert centralisme cap a Barcelona. L'hospital Josep Trueta no ha tingut el tracte que mereixia pel que fa a tenir serveis especialitzats. El Trueta pot ser també generador d'oportunitats econòmiques com ara la de la indústria biosanitària i tot el pol que es pot instal·lar al voltant de l'hospital. De fet, ja veiem algunes inversions com la d'IPRA a Vilablareix, que genera llocs de treball qualificats i en un àmbit de creixement que creiem que pot ser de futur.

L'educació també és un dels pilars del projecte socialista. Les comarques gironines en aquests moments encapçalen un trist rànquing que és el de ser la demarcació amb més barracons per alumne. Cal dignificar els nostres centres educatius. Les ràtios ara estan disminuint per la menor entrada d'alumnes per una qüestió demogràfica. Ens cal anar a ràtios on la qualitat educativa pugui ser més gran.

Finalment vull esmentar la promoció econòmica. A les comarques gironines tenim una economia excessivament dependent de les empreses de serveis. Pensem que per un costat cal un pacte d'industrialització en l'àmbit de transformació digital, en àmbits de transformació energètica, d'energies renovables i el biosanitari, com deia abans. Crear llocs de treballs i un àmbit econòmic lligat a la indústria per compensar aquest excessiu dependència de l'àmbit de serveis. En algunes comarques com la Garrotxa aquest equilibri és pràcticament del 50% i és molt més resistent a les crisis. També proposem un pla de xoc en l'àmbit de la restauració, del turisme, del comerç i de l'oci nocturn i també de l'àmbit cultural per tal de alleugerir els efectes derivats de la crisi de la pandèmia.

- Parlem breument de la pandèmia i de l'impacte econòmic. L'estat espanyol en termes de PIB és l'estat d'Europa que menys ajuts directes ha donat a l'economia més castigada per la pandèmia. S'ha de canviar això?

- Fa uns dies la ministra Nadia Calviño deia que efectivament s'està treballant amb uns ajuts directes, perquè sí que és cert a totes llums que el que s'ha fet no sembla suficient, sobretot en termes d'ajuts directes. Sí que crec que es valora positivament tot l'escut social a través dels ERTO i dels préstec ICO a les empreses. Crec que aquestes potes sí que es van desenvolupar d'una manera molt ràpida i es va mobilitzar una quantitat de recursos públics molt important.

Ara bé, és cert que se'ns demanava des de diferents sectors ajuts directes que no anessin a augmentar l'endeutament de les empreses, en aquest sentit des del Ministeri s'ha anunciat l'inici d'uns ajuts que aniran directament a aquelles empreses que hagin patit una reducció de facturació.

Silvia Paneque, parlant amb Germà Capdevila. Foto: Cristina Botey

[plantillaeleccions]